

Ježíši,

Zacheus byl bohatý.

**Měl téměř všechno,
a přesto mu něco scházelo.**

Chyběl jsi mu ty, Ježíši.

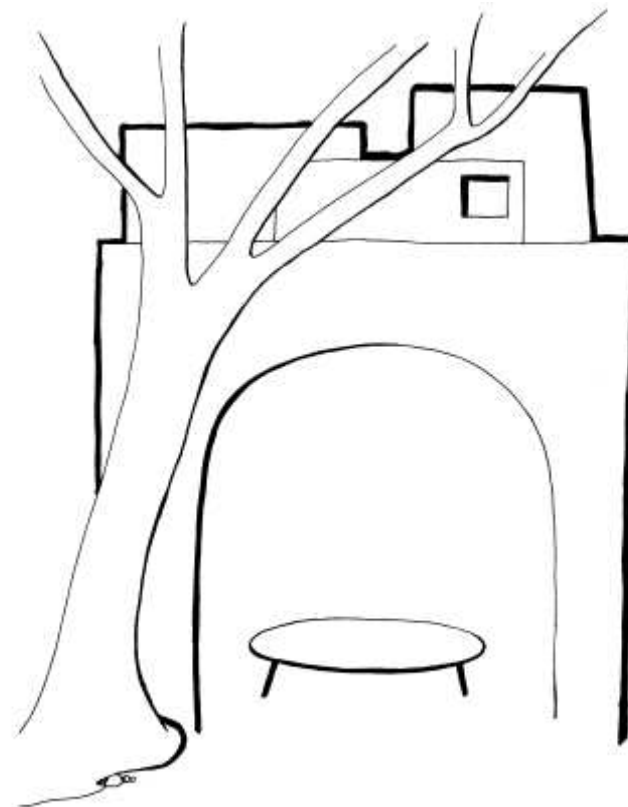
Tebe hledal. Tebe čekal. Tebe vyhlížel.

**Přišel jsi k němu ne pro peníze, ale „jen tak“,
a on dostal sílu rozdávat a dělit se.**

Přijď, Ježíši, také k nám.

**Přijď k nám „jen tak“,
abychom poznali, že k tomu,
abychom byli bohatí,
není důležité „mít“,
ale „být spolu“.**

Amen.

Dnes budu Tvým hostem
dopis rodičům

Milí rodiče,

dnes jsme si vyprávěli příběh o Zacheovi. Ježíš ho uzdravil, ale jakoby se žádný velký zázrak nestal. Zacheovi se nevrátil ani zrak, ani sluch, ani život do rukou a nohou. Zacheovi se vrátilo dobré srdce a schopnost přijímat a dávat.

Zacheus byl bohatý člověk, který nečestným způsobem velmi zbohatl. Chamtil, shromažďoval, „měl“, „byl veliký“, ale přesto „byl malý“, nenasycený a nešťastný a lidé jím opovrhovali.

Když pak Ježíš přišel do města, ve kterém Zacheus žil, přepadla jej velká touha. Chtěl vědět, kým tenhle Ježíš je. Ne kvůli penězům, ne kvůli hodnocení, ale kvůli tomu, co hledal a o čem tušil, že to dokáže utišit jeho touhu „mít“ a „vlastnit“.

Ježíš jej uviděl, zavolal na něj jménem, šel s ním do jeho domu, seděl s ním u jednoho stolu a řekl mu: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu. Přišel jsem, abych hledal tebe.“

Zacheus našel odpověď na svou otázku: Ježíš je tím, kdo jej hledá. Ježíš je tím, komu na něm záleží, kdo s ním sedí u jednoho stolu, i když všichni ostatní stojí venku a mají mu to za zlé.

Příběh o Zacheovi je příběhem podivuhodné proměny, kterou nedoprovázela žádný velký zázrak. Zázrak se stal „pouhým“ přijetím.

Kdybyste jako rodiče měli mluvit o tom, jaké je Vaše dítě, za chvíli byste pocítili, že vám slova nestačí. Každý člověk je totiž něco víc než slova. Je jakousi neznámou hlubinou, která nás stále znovu přivádí k úžasu. Každý den je nový a každý v něm neustále roste a nikdy růst nepřestane. A chceme-li to upřímně vyjádřit, slova nám přestanou stačit. Druhého člověka můžeme poznat pouze srdcem, není možné jej „uchopit“, „mít“, „vlastnit“ a svázat do slov jako předmět.

Tak jednal Ježíš se Zacheem, který celý svůj život a všechno, co k němu patří, uměl mít jako předmět a tušil, jak je to málo.

Zacheus sám na sobě zakusil, že důležitější než „mít“, je „být“ a důležitější než „být“, je „nebýt sám“, a to znamená brát a dávat ve vztahu k druhým lidem i ve vztahu k Bohu.

Přeji Vám a Vaším dětem, ať toto chápání světa a života je i vaším chápáním, protože je nesmírně cenné a obohacující.

Co můžeme společně dělat?

Lidé se mají rádi, když je to „jen tak“ a ne proto, jací jsou, co dokážou a čím jsou sympatičtí nebo užiteční.

Je vzácné takovou přízeň druhého člověka v životě prožívat nebo jí sám být schopen. Je vzácné, když je taková láska v našich domovech a mezi lidmi, se kterými žijeme.

Vyzkoušejte si jednoduché cvičení, které je „jen tak“:

Posad'te se kolem stolu a doprostřed postavte vázu s květinami.

Postupně se v kruhu chytněte za ruce tak, že jeden druhému podá otevřenou dlaň. Přemýšlejte, co říkají naše ruce, např. dávám, držím, nesu, jsem tady, mám tě rád, cítím, jak máš studenou dlaň apod.

Pak zase začněte své ruce postupně po kruhu pouštět. Ted' sedí každý sám. Přemýšlejte, co říkají naše ruce, např. jsem sám, nevím, předtím to bylo lepší apod.

Pak zatněte ruce v pěst a přemýšlejte potřetí: Co říkají naše ruce ted', např.: To nedostaneš. Do toho ti nic není. To je moje.

Co mám a o co se umím rozdělit?

Co mám a čeho se nechci vzdát? O co se nechci rozdělit?

Vezměte jednu květinu z vázy a někomu ji dejte. Ten vezme další květinu z vázy a daruje ji dál, dokud nerozdáte všechno, co je ve váze.

Tak to bylo i se Zacheem. Ježíš „jen tak“ obdaroval Zachea a ten se otevřel. Všechna tvrdost zmizela. Mohl otevřít ruce, dělit se a dávat.

Zacheus byl šťastný, protože jej Ježíš obdaroval, a já Vám přeji, abyste se také dokázali „jen tak“ navzájem obdarovat a radovat se z toho.